

Sancti Matthei

hassuādes / men then som icke hassuer / aff honō skal och wardha taghit thet som han hassuer / Sōr then skul talar iach them till medh lijknilse / ty ath medh seendes oghon see the intit / och medh hörandes oron höra the intit / och ey heller forstå / och vthi thm wardher fulköpnat Iſaie prophe-
 tia som säggher / Medh oronen skolen j wardha hörāde / och j skolen intit forståt / och medh seende oghomē skolen j wardha seende / och j skolen intit förnemmat / Ty ath thesse folksens hierta är förstockat / theres oron hassua the giordt lomhōrdh / och theres oghon hassua the igen lukt / på thet the icke eens skulle see medh oghomen / och höra medh oromen / och forstådh medh hiertat / och vnvwenda sigh / ath iach motte heela them.

Iſa. vj.
Jo. xij.

Men saligh äro idher oghon / ty ath the see / Och idhē oron ty ath the höra / Sannerligha säggher iach idher / ath monge propheter och rettferdughe hassua begārat ath see thet j seen / och fingo doch icke seedh / och höra thet j hören / och fingo doch icke hörat / Så hörer nw j lijknilsen om sådhismānen / Swar nāghor hörer ordhit om rikit / och forstår thz icke / så kōmer then oonde / och rissuer thet bort som såāt war j hans hierta / thet är then som wedh wāghen sādder war / Men thñ som war sādder på steendōren / är then som hörer oordhit / och taggher thet strax gladeligha / men han hassuer ingen root j sigh sielff / vtan står till en tijdh / och når bedrōffuelsen och försölielsen på kōma för oordhet skul / strax förar-
 ghas han / Men thñ som är sādder j törnebuskan / thet är then som hōrer gudz oord / och tesse werldenes bekymber och rikedomenes sweck för quāssuer oordhit / och han blissuer vtan fruct / men thñ som war sādder j godha iordh / thet är then som hörer oordhit och forstår thet / och gessuer teslikes fruct / så ath sompt gōr hundradhesālt / sompt sextiyosālt / och sompt trātiyo sālt.

En annor lijknilse satte han thm före / och sadhe / Zimmelriket är lijkt ene menniskio / som sādde godha sādth j sin åker / men thå menniskionar soffuo / kom hans owen / och sādde ogrās mit ibland hwetit / och gick så sin wāgh / thå som bruddē gick vp och skulle göra fruct / thå syntes och ogrāsit / Thå gingo hosbondās tienare fram och sadhe till honō / Herre sādde tw icke godha sādth j thin åker / huadhan hassuer han thå ogrāsit / Thå sadhe han till thm / Thet hassuer fiendē giordt / Sadhe tierna rena till honō / Will tw ath wij gām bort och hemtom thz vpp / Thå sadhe han / Ney / på thet / ath når j vprycken ogrāsit / icke skolen och ther medh vpryckia huetet / låter bādhe vera in til skördha tidhen / och j skördha tidhen will iach säya skördhes mannōmen / Semter först ogrāsit vpp / och binder thet tillhopa j knippor till ath vpbreña / Men huetet för sambler j mina ladhu.

En annor lijknilse satte han thm före / och sadhe / Zimmelriket är lijkt it
 ★ sinaps korn / som en man toogh / och sādde j sin åker / huilkit som är minst aff all frōd / Men når thet wardher vppwärt / är thz störst iblad all annor kåalkrydde / och blissuer it trāā / så ath foghblana vnder himelen kunna göra theres näste på thess quista.

En annor lijknilse sadhe han thm Zimmelriket är lijkt enom ✠ swrdeegh huilkin en quinna toogh / och ladhe in vthi tree skāppor mydöl / så lenge thet bleff alt sammās swrt / Thetta alt sadhe Jesus j lijknilse till folkit / och vtan lijknilse sadhe han thm intit / ath thz skulle fulköpnas som sagt war genō prophetē / som sadhe / Iach skal öppna min mwn j lijknilse / iach skal vthtryckia thz heemlighit warit hassuer j frå werldenes begynilse.

Psal. lxxvij

★ sinaps korn ꝛc.
 Intit oordh synes wara mera föractelighit eller ringare än euāgelium / doch intit krafftoghare än thet / ty thet gōr them rettferdugha som troo ther vppa.
 ✠ swrdeegh ꝛc.)
 Thet är thz oordh som menniskiona förwandlar och förnyar.